

הלכות אלו הי' לראות עיני הדיין הרה"ג רבי חיים דוד כ"ץ שליט"א דומ"ץ דקיט"ל דיסאטמאר, ב"פ.

עפ"י בקשת הרבנים הגאונים שליט"א באנו לפרסם

הלכות נחוצות שנוגע הלכה למעשה בשב"ק ערב פסח

- (א) בערב שב"ק קודם זמן כניסת השבת צריכין לזוהר שלא ישאר שום חמץ בהחצר שלפני הבית, וגם צריכין לזוהר שלא יניחו חמץ בכלי האשפה (גארבידש קענס), לא בחצר שלפני הבית וגם לא בהרחוב⁽¹⁾.
- (ב) כשמוכרין להגוי כלי האשפה אסור להניח שם מחדש אפילו סתם אשפה וכש"כ חמץ אחר זמן שריפת חמץ בערב שב"ק⁽²⁾ (3).
- (ג) דרך הנכון לעשות הוא, שיניחו החמץ בשקנת האשפה באמצע הרחוב ביום ערב שב"ק קודם סוף זמן שריפת חמץ.
- (ד) אותם האוכלין עדיין חמץ בשב"ק במקום שמוכרין לגוי כגון ב"בעסימענט" צריכין לזוהר להודיע להרב שמוכר החמץ כדי שיתנה זאת עם הגוי.
- (ה) אותם האוכלין החמץ בשב"ק בהאל"ס שלפני הדירה ויש כמה דיירים באותו הבית צריכין לזוהר לעשות עירובי חצירות⁽⁴⁾.
- (ו) ובנוגע אם יש לברך על עירובי חצירות לתושבי ב"פ, לפי דעת כמה רבנים יש לברך לכתחלה, ואם עושין עיר"ת ביום הי' לברך לכ"ע בלי שום פקפק.
- (ז) היות דכהאי שתא מניחין חמץ בהבית אחר שריפת חמץ לצורך סעודת שבת צריכין לזוהר מאוד שלא יניחו שום חמץ בה"פרדידזשידער" אפילו בשקנת ניילין דמצוי מאוד שישכח לבערם ביום השבת קודם סוף זמן שריפת חמץ.
- (ח) גם צריכין לזוהר שהחמץ שמניח לצורך סעודת שבת יהי' במקום אחד ובמקום משומר כתינוקת שלא יפזרו כלום.
- (ט) עפ"י הלכה מותר לאכול עדיין חמץ בערב שב"ק אפילו אחר שריפת חמץ.
- (י) צריכין לזוהר לומר כל חמירא ביום שב"ק בבוקר אחר שמבער החמץ מביתו⁽⁵⁾.
- (יא) החכם עניו בראשו שלא להניח חמץ לשב"ק רק כדי שיעור שצריך, כדי שיתאפשר אח"כ לזרוק הפרורין לביהכ"ס.
- (יב) גם צריכין לזוהר לאכול החמץ ע"ג נייר נעפקינס ולא בשקנת גדולות, כדי שיתאפשר אח"כ לזרוק הכל לביהכ"ס.
- (יג) אם אכל החמץ עם ההגים בשב"ק בקערות של פלעסטיק וכדומה צריך לקנחם היטב מהפרורין ואח"כ יכול להניח הקערות במקום שהניחו שאר כלי החמץ שמכר להגוי.
- (יד) היות שנוהגין שקושר בחבלים או בנייר דבק (טעיפ) הארגזים (קלאזעט"ס) שמוכרין לגוי צריכין לזוהר שאסור לפתחם בשב"ק⁽⁶⁾.
- (טו) אחר אכילת חמץ ביום שב"ק נחוץ מאוד לרחוץ השיניים, ואחר שרחץ במים יש ליקח ציין בארש"ט יבש בלא מים שנעשה משערות רכות⁽⁷⁾.
- (טז) ונכון ליקח ציין בארש"ט וליחדו לצורך שבת⁽⁸⁾.
- (יז) ביום שב"ק אסור להוציא החמץ מבית לרחוב אפילו ע"י גוי רק לזורקן לביהכ"ס⁽⁹⁾ (10).
- (יח) אחר זמן שריפת חמץ נאסר החמץ בטלטול דהוי מוקצה ואם מצא חמץ בביתו צריך לומר לגוי לזרוק לביהכ"ס.
- (יט) אותם הדיין בבתיים גדולות כגון אפארטמענט בילדינג צריכין לזוהר שלא לזרוק אפילו בליל שב"ק חמץ במקום שמיוחד לזריקת האשפה הנקרא אינסנירעטאר⁽¹¹⁾.

זהירות לכל ימות השנה לתושבי עיר בארא פארק

(ב) בשב"ק כשהולכין לבקר אצל שכיניו, ידידיו, או בני משפחתו מצוי מאוד שמטלטלין בחצר או בהאל"ס שלפני

(12)

טו) אחר אכילת חמץ ביום שב"ק נחוצה מאוד לרחוץ השיניים, ואחר שרחץ במים יש ליקח ציין באו"ס (7)
 מים שנעשה משערות רכות (7)
 טז) ונכון ליקח ציין בארש"ט וליחדו לצורך שבת (8)
 יז) ביום שב"ק אסור להוציא החמץ מבית לרחוב אפילו ע"י גוי רק לזורקן לביהכ"ס (9) (10)
 יח) אחר זמן שריפת חמץ נאסר התמץ בטלטול דהוי מוקצה ואם מצא חמץ בכיתו צריך לומר לגוי לזורק לביהכ"ס.
 יט) אותם הדרין בבתיים גדולות כגון אפארטמענט כילדינג צריכין ליזהר שלא לזורק אפילו בליל שב"ק חמץ במקום שמוחד לזריקת האשפה הנקרא אינסנירעטאר (11)

זהירות לכל ימות השנה לתושבי עיר בארא פארק

ב) בשב"ק כשהולכין לבקר אצל שכניו, ידידיו, או בני משפחתו מצוי מאוד שמטלטלין בחצר או בהאלס שלפני הדירה צריך לברר אם יש שם עירובי חצירות פרטיות ובלא זה לא יטלטלו שם כלום (12)
 בא) וה"ה כשהולכין לבתי מדרשות להתפלל או לשמחות ויש הרבה פעמים דירות באותו הבנין של הביהמ"ד צריכין ליזהר שלא לטלטל כלום בהאלל"ס שלפני הביהמ"ד עד שיברר שיש שם עירובי חצירות פרטי

- (1) דיש לחוש דכליו של לוקח קונות אפילו ברשות הרבים והוי חמץ ברשותו של ישראל.
- (2) דאם ישתמש בכליו שמכר לגוי מבטל בזה המכירה ונראה כערמה.
- (3) אמנם החמץ או האשפה שמונת שם מקודם זמן המכירה אי"צ ליקח משם.
- (4) ונכון שלא לעשות עיר"ח עם פת חמץ שמא ישכח לבערו, ועיי"כ יעשה עם מצות ושפיר נחשב ראוי לאכילה דמעיקר הדין יש שיטות שמונת לאכול מצה בליל י"ד גם ראוי לאכילת קטן שלא הגיע לחינוך.
- (5) אבל בשעת שריפת חמץ ביום ערב שב"ק אין אומרים אותו דעדיין לא מבטל חמץ הידוע לו, אמנם היה"ר שאומרין אחר שריפת חמץ יכול לומר בערש"ק.
- (6) דהוי מלאכת שבת מתיר או קורע.
- (7) כדי שלא יבוא לטחיטת שער של הבארשט או לידי חבלה ע"י הוצאת דם.
- (8) משום עובדא דחול כמבואר באו"ח ס"י שכ"ז מג"א סק"א.
- (9) אפילו בבארא פארק ולא לסמוך על העירוב הכללי.
- (10) דאפילו אי נימא דהוי רק כרמלית לכתחילה לא התירו אפילו שבות דשבות לצורך מצוה אם יש דרך אחרת ואפשר למעשה לזורקן לביהכ"ס ובפרט שיש מקומות דיש לחוש דהוי רה"ר מה"ת.
- (11) דהוי כחצר של שותפין דאף אם הפקיר החמץ קודם זמן איסורו חייב לבערו.
- (12) וכאן המקום לעורר לאותן שיש לפני ביתם צוה"פ וסומכין על עיר"ח כללי של העיר שעכ"ז יעשו עיר"ח פרטי עם פת כדי שלא להכשיל אותם שאינם סומכין על העירוב הכללי.

נחמסס ע"י וועד חינוך הדת-וועד לשמירת שבת
 1303 53rd St. P. M. B. #245 Brooklyn NY 11219 - (718) 670-7048